

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 305 ust.1 ustawy z 30 czerwca 2000 r.

Prawo własności przemysłowej

na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2026 r.

kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku

z 24 października 2025 r., sygn. II 1 Ka 292/25

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Radziejowie

z 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 216/24

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**
- 3. zasądzić od skazanego M. G. na rzecz oskarżycieli posiłkowych - L., L.1. S.A. oraz L.2. po 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) dla każdego z oskarżycieli, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przy sporządzeniu odpowiedzi na kasację.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 216/24, Sąd Rejonowy w Radziejowie uznając oskarżonego M. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej i na podstawie art. 14 § 1 § 2 k.k. i art. art. 305 ust.1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej wymierzył M. G. karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł. Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w części szkód, a na podstawie 46 § 2 k.k. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone przez obrońcę M. G.

Wyrokiem z 24 października 2025 r., sygn. akt II 1 Ka 292/25, Sąd Okręgowy we Włocławku utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku złożył obrońca skazanego i zarzucił rozstrzygnięciu: rażącą obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 438 § 3 k.p.k. w zw. z 438 § 4 k.p.k. w zw. z 440 k.p.k. i w zw. z art. 296 § 1 ust. 1 p.w.p. Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmniejszenie wysokości zasądzonych nawiązek oraz kosztów zastępstwa procesowego. W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, a pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych o pozostawienie kasacji bez rozpoznania, ewentualnie oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanego jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę, dla dopuszczalności kasacji wniesionej przez strony konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z okoliczności wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). W tym postępowaniu wobec oskarżonego zapadł wyrok skazujący, jednak wyłącznie na karę grzywny. Respektując więc wskazane

powyżej ograniczenia obrońca mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., czego nie uczynił.

Tak zredagowaną kasację należało więc pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy obciążył skazanego kosztami postępowania zgodnie z treścią art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Również, na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz § 11 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie, należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych kwotę 720 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przy sporządzeniu odpowiedzi na kasację.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]

Małgorzata Bednarek